

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

Войтешенко Єлизавета Олегівна, студентка III курсу, спеціальності менеджмент соціокультурної діяльності Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м. Чернігів, Україна,
Науковий керівник – Солдатенко Олександр Ігорович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, м. Чернігів, Україна.

ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ФАНДРЕЙЗИНГОВИХ ПРОЦЕСІВ У СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ЗАКЛАДАХ

Сучасна парадигма розвитку культурного сектору в Україні перебуває у стані фундаментальної трансформації, що зумовлена необхідністю адаптації до глобальних ринкових умов та внутрішніх соціально-економічних викликів. Ми спостерігаємо поступовий, але невідворотний відхід від застарілої моделі виключно державного протекціонізму, де заклади культури були пасивними реципієнтами бюджетних коштів. Натомість відбувається активний перехід до моделі ринково орієнтованого управління, де культурна інституція розглядається як динамічний суб'єкт економічних відносин, здатний генерувати додану вартість.

У цьому складному контексті технології організації фандрейзингових процесів стають не просто додатковим інструментом фінансової підтримки у часи дефіциту, а стратегічною функцією менеджменту. Фандрейзинг забезпечує не лише економічну життєздатність культурного продукту, а й його творчу автономію, дозволяючи закладам реалізовувати сміливі інноваційні проекти, що виходять за межі традиційних бюджетних лімітів та державного замовлення. Це перетворює управління ресурсами на інтелектуальний процес створення партнерств.

Системна організація фандрейзингу в національних реаліях прямо підкріплюється оновленою законодавчою базою, яка за останнє десятиліття створила умови для переходу до багатоканального фінансування. Стаття 27 Закону України «Про культуру» юридично диверсифікує джерела наповнення бюджету закладів, дозволяючи залучати гранти, благодійні внески та меценатську допомогу на рівні з бюджетними асигнуваннями [3]. Це створює легальне поле для активної позабюджетної діяльності та стимулює заклади до пошуку нових форм взаємодії з громадою та бізнесом.

Особливої актуальності набув Закон України «Про меценатство у сфері культури та мистецтва», який заклав правове підґрунтя для перетворення стихійної та нерегулярної благодійності на структуровану, прогнозовану систему [4]. Введення поняття меценатської угоди дозволяє будувати довгострокові відносини з корпоративним сектором на основі чітких етичних та юридичних стандартів. Проте реальна ефективність залучення коштів часто

гальмується через низький рівень технологізації внутрішніх процесів та брак фахівців, здатних професійно комунікувати мовою соціальних інвестицій.

Фандрейзинг у соціокультурній діяльності слід визначати як складну багатокомпонентну систему залучення зовнішніх ресурсів, що включає не лише фінансові активи, а й матеріальні цінності, кадрові компетенції (волонтерство) та інтелектуальний капітал. Теоретичний фундамент цієї діяльності в Україні сформований під впливом Стратегії фандрейзингу Українського культурного фонду, де залучення коштів проголошено інструментом розбудови культурної екосистеми, заснованої на принципах прозорості та підзвітності донорам [6].

Для розуміння технологічних алгоритмів необхідно розрізнити дві провідні світові моделі. Англо-саксонська модель (США) демонструє фандрейзинг як високотехнологічну індустрію, де заклади використовують складні CRM-системи для моніторингу поведінки благодійників та активно управляють ендаумент-фондами – недоторканими капіталами, дохід від яких забезпечує сталість інституції [1]. Європейська модель робить ставку на крос-секторальну взаємодію, де культура виступає партнером держави у вирішенні соціальних завдань через систему податкових пільг та державно-приватного партнерства [2].

Ефективна технологія фандрейзингу базується на циклічному підході, який починається з глибокого інституційного аудиту – об'єктивної оцінки ресурсів та потреб закладу. На цій основі формується фундаментальний документ *Case for Support*, який пояснює потенційним донорам цінність їхньої інвестиції саме у цей об'єкт. Далі розпочинається етап залучення інструментів, серед яких ключовим є грантрайтинг – професійна розробка проєктних заявок до міжнародних та національних фондів, що вимагає високих аналітичних навичок [5].

Окрім грантів, технологічний арсенал включає корпоративне спонсорство, що базується на маркетинговій вигоді для бізнесу, та краудфандинг – використання цифрових платформ для збору мікро-внесків від громади. Важливе місце посідає робота з великими меценатами (Major Donors), яка вимагає тривалої персоналізованої підготовки. Завершальним етапом є стюардшип (Stewardship) – технологія піклування про донора, що включає звітування про соціальний вплив внеску та залучення благодійника до внутрішнього життя інституції.

Практична реалізація цих технологій наочно демонструє їхню ефективність. В українському контексті яскравим прикладом є трансформація бібліотек у сучасні хаби через технологію «спільнокошту». Це дозволяє не лише акумулювати ресурси на ремонт чи обладнання, а й сформувати навколо закладу активну спільноту, яка відчуває свою відповідальність за культурний простір. Такий підхід перетворює споживача послуг на активного учасника розвитку закладу.

Іншим прикладом є діяльність івент-агенцій, таких як Lioncom, які допомагають бізнесу реалізовувати проєкти корпоративної соціальної відповідальності (КСВ). Бізнес інтегрує культурний компонент у свою стратегію, фінансуючи виставки або фестивалі в обмін на репутаційні дивіденди. У

світовому масштабі взірцевою є система багаторівневого патронажу в американських театрах, де донор проходить шлях від одноразового покупця квитка до члена опікунської ради, отримуючи на кожному етапі специфічні переваги [1].

Технологія організації фандрейзингу в соціокультурних закладах – це складна система, що має бути невід’ємною частиною загальної стратегії управління. Проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що фандрейзинг перестав бути інструментом подолання бюджетної кризи, а він перетворився на стратегічний механізм суспільного діалогу. Успіх у цій сфері безпосередньо залежить від здатності закладу довести свою соціальну корисність та забезпечити високі стандарти підзвітності.

Лише перехід від епізодичного пошуку грошей до створення повноцінних відділів розвитку (Development Departments) дозволить закладам культури стати фінансово незалежними та конкурентоспроможними. Це вимагає не тільки залучення фінансів, а й зміни внутрішньої культури організації, яка має стати відкритою до партнерства та інновацій. Фандрейзинг у цьому сенсі стає інструментом демократизації культури та її інтеграції у сучасне життя громади.

Перспективи розвитку галузі до 2026 року пов’язані з тотальною діджиталізацією. Пріоритетним напрямом стане впровадження штучного інтелекту для аналізу донорських баз, що дозволить персоналізувати запити та прогнозувати поведінку благодійників. Використання блокчейн-технологій стане стандартом для забезпечення повної прозорості витрат, що критично важливо для відновлення довіри між закладом та донором у сучасних умовах.

Стратегічно важливим для України залишається запуск перших ендаумент-фондів для великих національних інституцій, що дозволить їм накопичити сталий капітал. Це забезпечить розвиток культури незалежно від політичних змін чи економічних коливань. Пріоритетним завданням залишається професійна підготовка менеджерів-фандрейзерів, які зможуть перетворити залучення ресурсів на науково обґрунтований та сталий процес розвитку національного культурного продукту.

Список використаних джерел

1. Бідюк Д. Фандрейзинг у сфері хореографічного мистецтва та освіти у США // *Comparative Professional Pedagogy*. 2025. Vol. 15, No. 2. P. 69–77. DOI: [https://doi.org/10.31891/2308-4081/2025-15\(2\)-7](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2025-15(2)-7).
2. Громадський Р. А., Ялоха Т. О. Європейські моделі фінансування культурних проєктів // *Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого*. 2020. № 26. С. 123–130.
3. Про культуру: Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17> (дата звернення: 17.04.2026).
4. Про меценатство у сфері культури та мистецтва : Закон України від 15.06.2021 № 1530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1530-20> (дата звернення: 17.04.2026).

5. Самчук В., Шинкарук А., Антонова С. Досвід впровадження фінансових інструментів управління розвитком сфери культури // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. 2023. № 3 (103). С. 247–255.

6. Стратегія фандрейзингу Українського культурного фонду на 2019–2021 роки [Електронний ресурс]. Київ : Український культурний фонд, 2019. URL: https://ucf.in.ua/storage/docs/28122019/Стратегія_фандрейзингу_УКФ.pdf (дата звернення: 17.04.2026).

Yevgen Borinshtein – Doctor of Philosophical Sciences, Professor, Head of the Department of Philosophical and Sociological studies and Sociocultural practices South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky
Nitza Davidovitch – Professor, Department of Behavioral Sciences, Ariel University, Israel

PSYCHOLOGICAL TIME OF PERSONALITY: THE EXPERIENCE OF LIBERAL ARTS IN MODERN SOCIETY

Modern society is increasingly asking about the importance of psychological time in relation to the socio-psychological health of the individual as a basis for maintaining the health of the individual as a whole. Time in the awareness and expression of human behavioral stereotypes has a clear psychological content. On the scale of life, psychological time acts as a person's understanding of his life path and the relationship between the main events of life. The psychological time of a personality has a direct impact on various spheres and stages of the life path not only of the individual, but also of society as a whole. Psychological time is heterogeneous, and many factors can be distinguished in its structure, each of which has its own mechanisms of influence on human activity. The disclosure of the problem of "man and time" in scientific research occurs in the context of such concepts as: time perspective, time focus, psychological time, personal time disruptors, personal competence in time, and others. Psychological time is a reflection in the human psyche of a system of temporal relations between the events of his life, their social assessment, and an understanding of their significance.

Psychological time of a personality is understood by us as a subjective-personal perception, experience and understanding of time by a person, which has a direct impact on his decisions that change objective time and the objective social situation. It is formed based on the individual characteristics of a person, his emotional state, motivation, life experience, as well as social, cultural and historical conditions. What is important for understanding the global changes of our time.

And Liberal Arts (a model of liberal arts and sciences) in modern society acts as a context that actively influences this psychological time. The essence of the model lies in interdisciplinarity, freedom to choose a learning path, the development

**СЕКЦІЯ 2. ГОЛОДОМОР-ГЕНОЦИД-ХОЛОКОСТ:
ПРОБЛЕМА ПІЗНАННЯ МОРАЛЬНИХ СКЛАДОВИХ
РОЗВИТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

- Булавенко Н. В.,
Федорова І. В.* ГЕНОЦИД ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ: ВІД ГОЛОКОСТУ ДО РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ 86
- Канівець С. П.,
Федорова І. В.* ГОЛОДОМОР – ГЕНОЦИД – ХОЛОКОСТ: ПРОБЛЕМА ПІЗНАННЯ МОРАЛЬНИХ СКЛАДОВИХ РОЗВИТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ 88

**СЕКЦІЯ 3. ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СУЧАСНОМУ
СУСПІЛЬСТВІ**

- Borinshtein Y.,
Wiener B.* THE ROLE OF GLOBALIZATION IN THE PHILOSOPHY OF CONFLICT AND DIALOGUE 92
- Борінштейн Є. Р.,
Вінер М.* ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ІСТОРІЇ ДЕМОГРАФІЇ: ДО СПЕЦИФІЦІ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ 95
- Багніт Д. Є.,
Петінова О. Б.* РОЛЬ МЕДІА У ФОРМУВАННІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ 98
- Войтешенко Є. О.,
Солдатенко О. І.* ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ФАНДРЕЙЗИНГОВИХ ПРОЦЕСІВ У СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ЗАКЛАДАХ 101
- Yevgen Borinshtein,
Nitzza Davidovitch* PSYCHOLOGICAL TIME OF PERSONALITY: THE EXPERIENCE OF LIBERAL ARTS IN MODERN SOCIETY 104
- Гольденберг О. Я.* ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНІ ВИМІРИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ВІД ТЕХНОЦЕНТРИЗМУ ДО ЕКОГУМАНІЗМУ 107
- Горопашна В. О.,
Петінова О. Б.* «ЦИФРОВИЙ АРХІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ» – ПРОЄКТ З ОЦИФРУВАННЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ КУЛЬТУРНИХ ПАМ'ЯТОК 109
- Гродська В. Ю.,
Петінова О. Б.* ФЕЙКОВІ НОВИНИ ЯК ЗАГРОЗА ДЕМОКРАТІЇ 111

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52